

Informacja o zatrzymaniu i areszcie tymczasowym

W niniejszej broszurze znajdziesz najważniejsze reguły dotyczące osób zatrzymanych i tymczasowo aresztowanych. Jeżeli zechcesz dowiedzieć się czegoś więcej, możesz pożyczyć od personelu teksty ustaw i przepisów. Możesz również poprosić personel o wyjaśnienie kwestii, co do których masz wątpliwości.

Zatrzymanie

1. Przedstawienie przed sędzią (przesłuchanie wstępne)

Jeżeli zostałeś zatrzymany i nie zwolniono Cię przed upływem 24 godzin, musisz zostać postawiony przed sędzią. Sędzia podejmie decyzję, czy należy Cię zwolnić, przedłużyć zatrzymanie do 72 godzin (3 razy po 24 godziny), czy też osadzić Cię w areszcie tymczasowym.

2. Adwokat/obrońca

Policja pouczy Cię o prawie do skontaktowania się z adwokatem. Na przesłuchanie wstępne musi zostać wyznaczony dla Ciebie obrońca z urzędu.

3. Przedłużenie zatrzymania

Jeżeli sędzia zadecyduje, że należy przedłużyć Twoje zatrzymanie, wówczas przed upływem 72 godzin (3 razy po 24 godziny) od zakończenia przesłuchania wstępnego, musisz na nowo zostać doprowadzony do sądu. Na posiedzeniu tym sędzia zadecyduje, czy należy Cię zwolnić, czy też zastosować wobec Ciebie areszt tymczasowy.

4. Izolacja

Policja może zadecydować, że należy Cię odizolować od pozostałych osadzonych w czasie Twojego zatrzymania oraz, że nie możesz mieć kontaktów z innymi osobami.

5. Cudzoziemcy

Policja pouczy Cię o prawie do kontaktu z ambasadą lub konsulatem Twojego kraju.

Personel może wezwać tłumacza, jeżeli będzie to konieczne i praktycznie możliwe.

6. Policja

Policja pouczy Cię dokładniej o regułach dotyczących osób zatrzymanych. Personel aresztu pomoże Ci skontaktować się z policją, jeżeli będziesz sobie tego życzyć.

Areszt tymczasowy

7. Obrońca

W związku z przesłuchaniem wstępnym otrzymasz obrońcę z urzędu. Przed przesłuchaniem w sądzie będziesz mieć możliwość omówienia swojej sprawy z obrońcą.

8. Okres tymczasowego aresztowania

Jeżeli zostanie wobec Ciebie zastosowany areszt tymczasowy, sędzia wyznaczy termin, w jakim okres Twojego aresztowania musi być ponownie rozpatrzony przez sąd. Termin ten może wynosić maksymalnie 4 tygodnie. Na posiedzeniu, na którym sędzia ma podjąć decyzję dotyczącą przedłużenia aresztu, Twoja obecność z reguły nie jest konieczna. Sędzia może jednak zażądać Twojej obecności na tym posiedzeniu.

9. Izolacja

Sędzia może zadecydować, że należy Cię osadzić w izolacji od pozostałych osadzonych. Jeżeli na mocy decyzji sądu zastosowano wobec Ciebie areszt izolacyjny, może Ci przysługiwać więcej widzeń. Bliższe informacje na ten temat znajdziesz w punkcie poniżej zatytułowanym: Kontrola widzeń i korespondencji.

10. Odwołanie

Od decyzji sędziego o zastosowaniu aresztu tymczasowego i ewentualnej izolacji można wnieść odwołanie do sądu wyższej instancji. Twój poinformuje Cię o tej możliwości.

11. Kontrola widzeń i korespondencji

Policja może postanowić, że nie możesz korzystać z prawa do widzeń albo, że widzenia mają odbywać się pod kontrolą. Możesz żądać, aby postanowienia policji w tym zakresie zostały rozpatrzone przez sąd. Policja może również postanowić, aby Twoja korespondencja była kontrolowana. Jeżeli policja zatrzyma Twoje listy, decyzja ta musi zostać natychmiast wniesiona przed sąd.

Masz prawo do niedozorowanych widzeń i korespondencji z Twoim obrońcą. Masz również prawo do niedozorowanej wymiany korespondencji z sądem, Ministrem Sprawiedliwości, Dyrektorem Generalnym ds. Więziennictwa i Probacji, Dyrektorem Obwodu oraz z Rzecznikiem Praw Obywatelskich powołanym przez Parlament. Odnośnie korespondencji z innymi określonymi władzami publicznymi obowiązują szczególne przepisy. Zapytaj o to personel.

Kierownictwo aresztu może wydać postanowienie o kontroli Twoich listów i dozorowaniu widzeń, np. aby uniemożliwić przemyt z aresztu i do aresztu. Patrz poniżej w punkcie Reguły, nakazy i zakazy.

12. Rozmowy telefoniczne

Z reguły nie masz możliwości korzystania z telefonu. W pewnych przypadkach możesz jednak uzyskać zezwolenie na rozmowę telefoniczną, np. jeżeli w twojej sytuacji wysłanie pisma zajęłoby zbyt dużo czasu. Zezwolenie takie zależy od praktycznej możliwości realizacji oraz od tego, czy policja lub lokalne władze więzienne wyrażą na to zgodę. Jeżeli zechcesz zadzwonić do Swojego obrońcy, kierownictwo aresztu zazwyczaj udzieli Ci pozwolenia.

Zabranie telefonu komórkowego do aresztu jest karalne. Karze podlega również posiadanie telefonu komórkowego przez Twoich znajomych i członków rodziny w czasie widzeń z Tobą w areszcie.

13. Cudzoziemcy

Policja pouczy Cię o prawie do kontaktu z ambasadą lub konsulatem Twojego kraju.

Personel może wezwać tłumacza, jeżeli będzie to konieczne i praktycznie możliwe.

14. Reguły, nakazy i zakazy

Masz prawo wglądu do reguł duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji oraz do Europejskich Reguł Więziennych, a także do szczególnych reguł ustanowionych przez areszt śledczy.

Zabroniony jest alkohol i narkotyki. To samo dotyczy leków, które nie zostały przepisane przez lekarza.

Ucieczka z aresztu podlega karze.

Musisz również przestrzegać obowiązujących reguł oraz nakazów i zakazów personelu. Reguły te umieszczono w regulaminie aresztu śledczego. Możesz przeczytać w nim bliżej o takich sprawach praktycznych jak np. o możliwości dokonywania zakupów potrzebnych rzeczy, o godzinach widzeń oraz o wydawaniu rzeczy osobistych z depozytu.

Poniżej możesz przeczytać o najważniejszych regułach obowiązujących w areszcie.

15. Pomoc w sprawach osobistych i socjalnych

Duńska Służba Więziennictwa i Probacji pomoże Ci w ograniczeniu niedogodności w życiu zawodowym, społecznym i osobistym spowodowanych Twoim zatrzymaniem lub aresztem tymczasowym.

W areszcie odwiedzi Cię pracownik socjalny, który we współpracy z personelem aresztu mającym codzienny kontakt z Tobą, udzieli Ci pomocy i porad. Z personelem tym oraz z pracownikiem socjalnym możesz rozmawiać o sobie oraz osobistych i socjalnych problemach Twojej rodziny.

Jeżeli potrzebujesz innej specjalnej pomocy, możesz skontaktować się z nauczycielem, kapłanem, pielęgniarką, lekarzem lub innymi osobami. Zapytaj o to personel.

16. Jedzenie i napoje

Areszt zapewni Ci jedzenie i napoje. Lekarz może przepisać specjalną dietę ze względów zdrowotnych. Jeżeli jesteś wegetarianinem lub z powodów religijnych potrzebujesz specjalnego pożywienia, wymagania te są respektowane. Zapytaj o to personel na Twoim oddziale lub ewentualnie kapłana.

Za pośrednictwem aresztu możesz kupować artykuły codziennej potrzeby, jak np. prasę, tytoń i artykuły spożywcze. Porozmawiaj o tym z personelem.

Twoim bliskim lub innym osobom odwiedzającym Cię nie wolno przynosić ze sobą artykułów spożywczych.

17. Palenie

Palenie w pomieszczeniach we wszystkich placówkach podlegających duńskiej Służbie Więziennictwa i Probacji jest zabronione. Dozwolone jest palenie na zewnątrz. Ustalenia w zakresie palenia różnią się w poszczególnych zakładach.

Tytoń, papierosy i inne przedmioty związane z paleniem, np. fajki, filtry czy zwijarki, przechowywane są w zamkniętej szafce poza celą. Szafka musi być zawsze zamknięta na klucz, który zatrzymujesz przy sobie. Nie możesz przechowywać tytoniu ani innych przedmiotów związanych z paleniem w swojej celi.

Jakiegolwiek naruszenie obowiązujących zasad podlega karze dyscyplinarnej.

Jeżeli chcesz rzucić palenie, zapytaj personel o możliwość dołączenia do nieodpłatnego programu rzucania palenia.

18. Kąpiel/toaleta

Zwykle masz możliwość codziennej kąpieli. Artykuły higieniczne wydaje personel lub możesz je kupować sam za pośrednictwem aresztu.

19. Rzeczy własne i pieniądze

Istnieją reguły określające, jakie przedmioty osobiste można Ci wydać w trakcie pobytu w areszcie. Możesz otrzymać pieniądze drogą elektroniczną spoza lokalnego aresztu i korzystać z nich w areszcie. Obowiązują jednak przepisy ograniczające ilość gotówki i pieniędzy, które możesz posiadać. Jeśli w areszcie obowiązuje system bezgotówkowy, nie możesz posiadać przy sobie żadnych środków pieniężnych. Zapytaj personel o aktualne zasady dotyczące przedmiotów osobistych i pieniędzy.

W areszcie nie wolno posiadać telefonu komórkowego. Czytaj więcej na ten temat w rozdziale: **Rozmowy telefoniczne**.

20. Widzenia

Zwykle masz możliwość widzeń. Policja może jednak sprzeciwić się Twoim widzeniom lub postanowić, że mają być one nadzorowane, patrz rozdział: Kontrola widzeń i korespondencji.

Jeżeli policja nie zabroniła Ci widzeń lub nie postawiła żądania, aby odbywały się one pod nadzorem, obowiązują następujące reguły:

Masz prawo do widzeń tak często, jak tylko warunki w areszcie na to zezwalają. Czas widzenia nie może być krótszy niż pół godziny. Najczęściej widzenia nie są nadzorowane. Duńska Służba Więziennictwa i Probacji może jednak postanowić, że widzenie ma być nadzorowane, jeżeli jest to konieczne np. w celu zapobiegania przemytowi lub popełnieniu innych czynów karalnych. W pewnych przypadkach duńska Służba Więziennictwa i Probacji może także zabronić widzeń z określonymi osobami.

Jeżeli nie masz rodziny lub przyjaciół, którzy mogą Cię odwiedzać, możesz zapytać personel o możliwość widzeń z przedstawicielem Czerwonego Krzyża.

Jeżeli sąd postanowi, że masz przebywać w izolacji, wówczas powinieneś otrzymać zezwolenie na widzenie przynajmniej raz w tygodniu, o ile jest to możliwe. Czas widzenia nie może być krótszy niż jedna godzina.

Zwykle może odwiedzać Cię prasa, chyba że policja sprzeciwi się temu z uwagi na cel orzeczenia aresztu tymczasowego. Jeżeli masz udzielić wywiadu, musisz uprzednio uzyskać na to zezwolenie, ponieważ mogą istnieć ograniczenia dotyczące tego, co możesz powiedzieć mediom.

Zawsze masz prawo do niedozorowanych widzeń z Twoim obrońcą wyznaczonym z urzędu.

21. Listy

Listy, których nie kontroluje policja, są kontrolowane przez pracowników aresztu, celem zabezpieczenia, aby nie były one wykorzystywane do przemykania czegoś z aresztu lub do aresztu. Dlatego też listy do Ciebie otwierane są w Twojej obecności.

Listy, które Ty wysyłasz, należy oddawać otwarte personelowi. Po kontroli są one zaklejane przez personel w Twojej obecności. Listy mogą być czytane przez personel tylko wtedy, gdy jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa.

22. Poczta elektroniczna - wiadomości od organów publicznych

Większość osadzonych nie ma dostępu do Internetu i tym samym nie może sprawdzać swojej poczty elektronicznej. Jeżeli nie masz dostępu do Internetu, możesz być wyłączony z otrzymywania poczty elektronicznej. W zamian będziesz otrzymywać pisma w formie papierowej, wysyłane pocztą tradycyjną na adres zameldowania, chyba że podasz inny adres. Możesz również upoważnić na piśmie krewnego, który będzie miał dostęp do Twojej poczty elektronicznej on-line. Poproś personel o więcej informacji na ten temat.

23. Wyjście na przepustkę

Zazwyczaj tylko w bardzo ograniczonym zakresie zezwala się na wyjście na przepustkę i tylko w bardzo szczególnym celu, np. poważna choroba lub pogrzeb osoby najbliższej. Zezwolenie na wyjście na przepustkę udzielane jest tylko za zgodą policji i zawsze aresztowanemu towarzyszy konwojent.

24. Kontakt z innymi osadzonymi

Nawet jeśli policja lub sąd nie wydadzą postanowienia o areszcie izolacyjnym, z uwagi na warunki panujące w areszcie śledczym zwykle istnieją jedynie ograniczone możliwości kontaktu z innymi osadzonymi. W niektórych przypadkach możesz zostać pozbawiony prawa do kontaktów z innymi osobami („wykluczenie możliwości kontaktów”). Jeżeli nie ukończyłeś 18. roku życia, obowiązują Cię szczególne zasady dotyczące kontaktów z innymi osobami. Zapytaj personel, jeżeli Cię to dotyczy.

25. Przeniesienie do więzienia

W pewnych przypadkach istnieje możliwość przeniesienia do więzienia jeszcze przed zapadnięciem wyroku skazującego (§ 777 Prawa procesowego). Zapytaj o to ewentualnie Twojego obrońcę.

26. Praca

Jako osadzony w areszcie tymczasowym masz prawo do podjęcia pracy, nauki lub innej dopuszczalnej aktywności, w tym terapii. Jeżeli podejmiesz zajęcie, będziesz otrzymywać wynagrodzenie. Jeżeli zachorujesz, możesz otrzymywać zasiłek chorobowy.

Możesz również samodzielnie znaleźć sobie pracę, którą można wykonywać w areszcie. Praca ta jednak musi zostać zaakceptowana przez duńską Służbę Więziennictwa i Probacji i nie może ona pozostawać w sprzeczności z obowiązującymi regułami dotyczącymi porządku i bezpieczeństwa. 15% twojego wynagrodzenia lub zasiłku chorobowego będzie odkładane i można je będzie wykorzystać na pokrycie kosztów związanych z urlopem lub zwolnieniem.

27. Nauka

Areszt śledczy oferuje naukę. Porozmawiaj z personelem o istniejących możliwościach. Jeżeli interesuje Cię ustalenie planu podjęcia dłuższego kształcenia podczas ewentualnego odbywania kary pozbawienia wolności, porozmawiaj o tym z personelem. W okresie nauki będziesz otrzymywać wynagrodzenie.

28. Czas wolny

Normalnie masz prawo do przebywania na świeżym powietrzu przez co najmniej jedną godzinę dziennie. Patrz: regulamin aresztu.

Młodzież poniżej 18 roku życia ma prawo do dwóch godzin aktywności fizycznej dziennie, z czego co najmniej jedna godzina powinna odbywać się na świeżym powietrzu.

Areszt śledczy oferuje zajęcia w czasie wolnym, np. tenis stołowy, szachy i trening kondycyjny. Zapytaj ewentualnie personel o te możliwości.

Masz możliwość słuchania radia, oglądania telewizji, czytania prasy, czasopism i książek. W bardzo rzadkich przypadkach policja może jednak tego zabronić. Zapytaj ewentualnie personel o możliwości wypożyczenia radia i/lub telewizora lub kupna czasopism, gazet itp.

Jeżeli sąd wydał postanowienie o areszcie izolacyjnym, masz wówczas możliwość bezpłatnego otrzymania telewizora do celi.

29. Wybory itp.

Masz prawo do listownego uczestnictwa w wyborach do parlamentu oraz samorządowych władz lokalnych, jeśli spełniasz określone warunki, na przykład jesteś obywatelem Danii. Szczegółowe informacje można uzyskać u personelu. Oprócz tego masz prawo do uczestnictwa w innych formach legalnej działalności politycznej.

30. Choroba

W areszcie śledczym jest gabinet lekarski. Otrzymasz propozycję rozmowy z lekarzem lub pielęgniarką. Jeżeli w późniejszym czasie poczujesz, że potrzebujesz pomocy lekarza, musisz powiadomić o tym personel, który przekaże tę wiadomość lekarzowi lub pielęgniarce. Lekarz oceni, czy należy podjąć leczenie i czy będzie ono prowadzone w jednej z placówek duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji, czy też w zwykłym szpitalu.

31. Leczenie stomatologiczne

Masz prawo do koniecznego leczenia tzn. również do nagłego leczenia stomatologicznego. W pewnych przypadkach sam będziesz pokrywać koszty tego leczenia. Zapytaj o to personel.

32. Odszkodowanie z tytułu wypadku

Masz prawo do odszkodowania, jeżeli doznałeś uszczerbku na zdrowiu podczas pobytu w placówce duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji. Możesz otrzymać odszkodowanie zarówno z tytułu wypadków przy pracy, jak i wypadków w czasie wolnym. Możesz również uzyskać rekompensatę, np. jeżeli wskutek wypadku uległy uszkodzeniu Twoje okulary.

33. Rozpatrywanie spraw

Przed rozpatrzeniem Twojej sprawy zwykle masz prawo do wypowiedzi. Wszystkie odmowy i decyzje, które nie przyznają Ci racji, wymagają uzasadnienia. Masz prawo do otrzymania decyzji na piśmie. Masz również prawo na zwykłych zasadach ogólnych do wglądu w akta sprawy oraz zgłoszenia uwag przed podjęciem decyzji w sprawie.

Szczególne reguły obowiązują np. w sprawach dotyczących aresztu tymczasowego, w przypadku pozbawienia kontaktów z innymi osadzonymi lub przeniesienia do innego zakładu duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji. W takich sprawach nie masz prawa wglądu w akta, a przez to między innymi masz ograniczone prawo do otrzymania uzasadnienia podjętej decyzji.

34. Skargi

Skargi na decyzje podjęte przez duńską Służbę Więziennictwa i Probacji

Co do zasady, na decyzje duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji nie można wnosić skarg do duńskiego Departamentu Więziennictwa i Probacji. Możliwe jest jednak wnoszenie skarg dotyczących decyzji w sprawach:

- przepustek;
- widzeń, w tym odmownego rozpatrzenia wniosku o przebywanie wraz z dzieckiem podczas pobytu w areszcie śledczym;
- rewizji osobistej osadzonego;
- cel karnych, cel przesłuchań i tymczasowy zakaz udzielania przepustek;
- umieszczenia w celi bezpieczeństwa, użycia kajdanek i innych środków ochronnych;
- użycia siły;
- kontaktów ze współosadzonymi;
- prawa do kontaktu ze środkami masowego przekazu.

Więcej szczegółowych informacji na temat przysługujących możliwości wnoszenia skarg można znaleźć w ustawie o areszcie, a także w ustawach dotyczących poszczególnych dziedzin. Personel może pomóc Ci znaleźć odpowiednie dokumenty.

Jeżeli przysługuje Ci prawo wniesienia skargi na decyzję, personel poinformuje Cię o tym. W przypadku decyzji na piśmie przysługujące Ci prawa do wniesienia skargi będą określone w treści decyzji.

Jeżeli chcesz wnieść skargę do Departamentu Więziennictwa i Probacji dotyczącą decyzji podjętej przez duńską Służbę Więziennictwa i Probacji, musisz to uczynić przed upływem dwóch miesięcy od otrzymania tej decyzji.

Skargi na zachowanie personelu

Możesz również wnieść skargę na zachowanie personelu do kierownictwa aresztu śledczego lub do Departamentu Więziennictwa i Probacji. Jeżeli skarżysz się na zachowanie personelu aresztu, a nie uwzględniono Twojej skargi albo też nie podjęto ostatecznej decyzji przed upływem 2 tygodni od chwili złożenia skargi, masz prawo wnieść skargę do sądu. Sąd może odrzucić Twoją skargę, np. uznając ją za bezpodstawną. Sąd może także odrzucić skargę, ponieważ np. wnosisz ją po upływie 4 tygodni od zaistnienia okoliczności będącej przedmiotem skargi.

Rzecznik Praw Obywatelskich

Ostateczną decyzję wydaną przez duńską Służbę Więziennictwa i Probacji możesz zaskarżyć do Rzecznika Praw Obywatelskich powołanego przez Parlament. Rzecznik nie może zmienić decyzji, lecz może poprosić organ, który decyzję wydał, o ponowne rozpatrzenie sprawy. W praktyce rekomendacje Rzecznika są uwzględniane.

Procedura wnoszenia skarg przez więźniów

Skargi związane z warunkami w więzieniu lub areszcie oraz na personel służby więziennej. Masz możliwość złożenia skargi na warunki w więzieniu lub w areszcie, a także jeśli doświadczyłeś przemocy i in. ze strony pracowników służby więziennej. Dotyczy to również zachowania personelu, jeśli doświadczyłeś sytuacji, w których zachowanie lub język pracowników miały charakter poniżający lub tym podobne.

Skargę możesz złożyć poprzez przekazanie jej w zamkniętej kopercie personelowi i poproszenie o wystanie jej do Zarządu Instytucji (»Institutionsledelsen«), Biura Okręgowego (»Områdekontoret«) lub Dyrekcji (»Direktoratet«). Następnie twój list zostanie otwarty wyłącznie przez odbiorcę, do którego został zaadresowany, po czym zostanie postanowione, kto odpowie na twoją skargę. Należy podkreślić, iż sprawa może wymagać zbadania, co pociąga za sobą wysłuchanie zaangażowanych stron.

35. Ustawa o ochronie danych osobowych

Z chwilą osadzenia w jednym z zakładów duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji informacje o Tobie są gromadzone i przetwarzane za pomocą elektronicznego systemu przetwarzania danych.

Na podstawie ustawy o ochronie danych osobowych możesz skorzystać z następujących uprawnień:

- prawo do powiadomienia o zbieraniu informacji do dalszego elektronicznego przetwarzania ich;
- prawo do wniosku o wgląd do informacji będących przedmiotem elektronicznego przetwarzania;
- prawo do żądania korekty, usunięcia lub zablokowania informacji nieprawdziwych, mylących lub takich, które w podobny sposób zostały przetworzone elektronicznie niezgodnie z prawem.

36. Kary dyscyplinarne itp.

Jeżeli złamiesz obowiązujące reguły, możesz otrzymać karę dyscyplinarną. Może ona obejmować: upomnienie, grzywnę, tymczasowe cofnięcie prawa do przepustek, tymczasowe ograniczenie odwiedzin, korespondencji lub rozmów telefonicznych lub umieszczenie w izolatce. W trakcie postępowania dyscyplinarnego przysługują ci różne prawa. Personel poinformuje cię o nich, w tym o prawie do złożenia oświadczenia przed podjęciem decyzji oraz do otrzymania uzasadnienia tej decyzji. W pewnych przypadkach możesz także zostać ukarany pozbawieniem możliwości kontaktu z innymi osadzonymi („wykluczenie z kontaktów”). Patrz rozdział: **Skargi**.

37. Zastosowanie siły

W pewnych przypadkach personel ma prawo zastosować siłę oraz środki przymusu. Personel może np. użyć pewnych chwytów, kajdanek, pałki służbowej i gazu pieprzowego.

Każda forma zastosowania siły poddana jest bardzo dokładnej kontroli, a jej użycie wymaga spełnienia bardzo konkretnych warunków. Zastosowanie siły musi być możliwie najostrożniejsze i konieczne dla osiągnięcia danego celu. Patrz w rozdziale: **Skargi**.

38. Rewizja

W chwili osadzenia w areszcie śledczym przeprowadza się rewizję (przeszukanie). Oznacza to, że personel sprawdzi, czy nie masz przy sobie przedmiotów, których posiadanie w areszcie jest zabronione. W czasie przeszukania musisz zdjąć całe ubranie, choćby nawet było to w sprzeczności z Twoją religią. Rewizji dokonują osoby tej samej płci, co osoba przeszukiwana.

Rewizje mogą również mieć miejsce w czasie Twojego pobytu w areszcie, np. przed lub po widzeniu. Ze względów bezpieczeństwa również Twoja cela może zostać przeszukana.

Możesz również zostać zobowiązany do oddania próbki moczu celem zbadania, czy zawiera on ślady zażytych środków odurzających lub dopingujących.

Wyrok i jego wykonanie

39. Prace społeczne

W pewnych przypadkach sąd może postanowić, że należy skazać Cię na prace społeczne zamiast kary pozbawienia wolności. Dotyczy to zwłaszcza wyroków skazujących za jazdę po spożyciu alkoholu oraz przestępstwa niszczenia mienia.

Przed wydaniem wyroku możesz wnieść o wymierzenie Ci kary w postaci prac społecznych.

Jeżeli chcesz dowiedzieć się czegoś więcej o tej formie kary, duńska Służba Więziennictwa i Probacji wydała specjalną broszurę na ten temat. Zapytaj o nią personel aresztu śledczego lub pracownika socjalnego.

40. Przedłużenie aresztu tymczasowego

Po wydaniu wyroku skazującego w Twojej sprawie sąd zadecyduje, czy należy Cię zwolnić, czy też zatrzymać w areszcie śledczym, aż do chwili rozpoczęcia odbywania kary.

41. Odwołanie od wyroku

W terminie 14 dni od wydania wyroku można się od niego odwołać. Możesz wnieść apelację tuż po ogłoszeniu wyroku albo zgłosić ją później do personelu, który prowadzi specjalną księgę apelacji. Twój obrońca z urzędu ma obowiązek pouczenia Cię w kwestii apelacji.

42. Elektroniczna obręcz (monitoring)

Osoby skazane na karę do sześciu miesięcy pozbawienia wolności mogą odbywać ją w swoim domu po założeniu na nogę elektronicznej obręczy. Zależy to od danej sytuacji mieszkaniowej i zawodowej. Zapytaj o to pracownika socjalnego, jeżeli Cię to dotyczy.

43. Terapia

Osoby uzależnione od alkoholu lub narkotyków mogą poddać się leczeniu odwykowemu podczas aresztu tymczasowego. Lokalne zakłady karne oferują leczenie wstępne, a następnie pełną terapię.

Jeżeli jest Ci potrzebna specjalna terapia, w niektórych przypadkach możesz odbywać karę pozbawienia wolności w zakładzie nienależącym do duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji. Jeżeli nie będzie to możliwe, duńska Służba Więziennictwa i Probacji oferuje szeroki wachlarz ofert terapeutycznych, z których możesz skorzystać, np. jeżeli masz problem z nadużywaniem alkoholu lub narkotyków albo skazano Cię za przestępstwo związane z aktem przemocy lub przestępstwo na tle seksualnym.

Z większości z tych ofert mogą skorzystać sprawcy dopiero po zapadnięciu wyroku skazującego.

Duńska Służba Więziennictwa i Probacji opracowała specjalne broszury z informacjami o możliwościach terapii itp. Zapytaj ewentualnie o to personel.

44. Jeżeli masz odbyć karę pozbawienia wolności

Duńska Służba Więziennictwa i Probacji opracowała broszurę o odbywaniu kary pozbawienia wolności. Możesz otrzymać go od personelu.

45. Pomoc praktyczna itp.

Jeżeli zostaniesz tymczasowo aresztowany, w ciągu 24 godzin odwiedzi cię pracownik Służby Więziennictwa. Pomoże ci on w pilnych sprawach dotyczących rodziny, domu, zwierząt domowych, miejsca pracy, zdrowia itp. oraz poinformuje cię o zasadach i praktycznych aspektach pobytu w lokalnym zakładzie karnym.

W ciągu pierwszych siedmiu dni roboczych odwiedzi cię również pracownik socjalny. Pomoże ci on w sprawach praktycznych, takich jak kontakt z lokalnymi władzami, ubieganie się o zwolnienie z opłat abonamentowych lub pomoc w opłaceniu czynszu.

Po osadzeniu Cię w więzieniu zawiadamia się automatycznie biuro ewidencji ludności. Tracisz wówczas prawo do pomocy socjalnej, ale masz możliwość złożenia wniosku do władz swojej gminy o udzielenie pomocy w opłatach mieszkaniowych itp. Pracownik socjalny duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji pomoże Ci w napisaniu podania do służb socjalnych Twojej gminy.

46. Informacje dla osób bliskich

Jeżeli jesteś bliską osobą osadzonego w areszcie śledczym, być może znajdziesz tutaj odpowiedzi na swoje pytania.

Reguły odnoszące się do widzeń, rozmów telefonicznych, listów, wyjścia na przepustkę i innych spraw zostały opisane powyżej. Jeżeli masz zamiar odwiedzić osobę tymczasowo aresztowaną, musisz zwrócić się do duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji o wydanie zezwolenia na widzenie. Musisz również umówić termin widzenia. Zwróć uwagę, że na widzenie w areszcie śledczym musisz zabrać dokument tożsamości ze zdjęciem.

Zabranie ze sobą telefonu komórkowego na widzenie w więzieniu typu zamkniętego lub w areszcie śledczym jest karalne.

Jeżeli jesteś osobą bliską osadzonego w areszcie śledczym, możesz zawsze porozmawiać z pracownikiem socjalnym duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji.

47. Tajemnica służbowa

Wszyscy pracownicy policji oraz duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji związani są tajemnicą służbową.

Informacje o przedstawionych zarzutach oraz o osadzonym w areszcie śledczym nie mogą być przekazywane osobom bliskim ani innym stronom trzecim. Tylko sam osadzony może opowiedzieć np. swoim bliskim o swojej sytuacji osobistej, chyba że personel uzyskał na to zezwolenie od samego osadzonego.

48. Infolinia

Jeżeli masz jakieś pytania, możesz zwrócić się do pracownika socjalnego duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji oraz anonimowo uzyskać informacje o regułach i uprawnieniach za pośrednictwem infolinii duńskiej Służby Więziennictwa i Probacji pod numerem **+(45) 70 26 04 06**.

Infolinia jest czynna:

- Od poniedziałku do piątku: 9.00-14.00
- Od poniedziałku do czwartku wieczorem: 19.00-21.00
- W niedziele: 12.00-16.00
- W soboty nieczynne.

Direktoratet for Kriminalforsorgen
Strandgade 100
DK 1401 Copenhagen K

Telefon: 72 55 55 55

www.kriminalforsorgen.dk
dfk@kriminalforsorgen.dk